

Een woningcorporatie die durft

In 2009 ontstond in Twello Seniorenwoongroep De Pioniershof. Groepswoon, dat was daar nog niet eerder vertoond en dan ook nog sociale huurwoningen. De Pioniershof ontstond door een mooie samenwerking tussen de toenmalige woningcorporatie Goed Wonen, (nu IJsseldal Wonen) en het Welzijnswerk voor ouderen. Vandaar kwam de wens om zo iets te proberen in Twello.

Tekst Wil Kroon **Beeld** archief IJsseldal Wonen; Aad de Jonge

Ik spreek met een paar hoofdrolspelers uit die tijd: Inge Veldhuis en Peter Jansen van IJsseldal Wonen en Rinnet Brinks, mijn toenmalige collega bij de Stichting Welzijn Ouderen. Samen belegden we de eerste informatieochtend. Peter: 'Wij hadden zo iets van, laten we maar eens zien of mensen hier in Twello serieus zo iets willen'. Rinnet: 'Er kwamen meteen al genoeg mensen op af om het project voorzichtig op te starten'. Peter: 'Het was een mooi toeval dat onze corporatie precies in die tijd een flink stuk grond tegenover het station had verworven. In dat Stationskwartier wilden we huurwoningen realiseren en daar zou eventueel ook wel een groepswoonvorm voor senioren bij kunnen'.

Ikzelf was in die tijd directeur van de kleine Stichting Welzijn Ouderen. Ik herinner me dat ik behoorlijk heb moeten pleiten bij de directie van Goed Wonen, maar na enige aarzeling gingen ze er vol voor. We belegden een volgende informatiebijeenkomst in een grotere zaal, zo zeker waren we van de belangstelling en we kregen gelukkig gelijk. Er waren genoeg senioren die er wel wat in zagen. Met een aantal mensen bezochten we een woongroep in Apeldoorn. Peter zegt grinnikend: 'Dat project vonden we wel wat oubollig, maar we zagen dat de mensen het daar goed naar de zin hadden. De hoefijzervorm van hun gebouw vonden we mooi, die hebben we min of meer overgenomen'.

Lootjes in de grote hoed

Inge kwam in beeld toen de aspirant bewoners zich daadwerkelijk moesten aanmelden. Zij deed de intake namens de woningcorporatie. Inge: 'We

Op het grasveld werden de woningmaten uitgelegd.

wilden een goede mix tussen alleengaanden en echtparen, mannen en vrouwen, en we keken naar een evenwichtige leeftijdsopbouw en dat lukte goed'.

Rinnet heeft goede herinneringen aan die tijd, bijvoorbeeld hoe ze op het grasveld de woningmaten uitlegden om een beeld van de grootte te krijgen. Toen de huizen moesten worden verdeeld, deden we dat gewoon met lootjes in een grote hoed. Het was spannend voor iedereen, maar er was geen gedoe over. Vanaf het begin was er een goede onderlinge sfeer. 'Inge en ik hebben daarna samen met de toekomstige bewoners o.a. het huishoudelijk reglement gemaakt. Als welzijnsinstelling werkten we samen met de bewoners aan het groepsproces, bijvoorbeeld hoe je besluiten neemt.'

Peter: 'De bewoners hadden ook inspraak bij de bouw. Het werden 19 appartementen van 85 tot 100 m² in een tweelaags gebouw. Daar kwam de groepsruimte dan nog bij. Dat was een absolute voorwaarde'. Inge: 'En die wordt tot op de dag van vandaag ook goed gebruikt'.

Alles kwam samen

Inge is als enige nog steeds betrokken bij de Pioniershof, ze komt er regelmatig. Inge: 'Het is een mooi concept. Het noaberschap wordt daar echt in de praktijk gebracht, hoewel het voor de bewoners zaak blijft hun grenzen te bewaken; waar is het noaberschap en waar wordt het zorg'. Peter: 'Bij de Pioniershof kwam alles samen, een geschikt stuk grond, het paste in onze plannen en een welzijnsorganisatie die het stimuleerde'. En ik voeg toe: 'en een woningcorporatie die het aandurfde'.

Ik hoor dat de toewijzing van woningen in goed overleg gaat. Aspirant bewoners staan ingeschreven bij de corporatie en ze staan op de wachtlijst van de Pioniershof; men kiest er dus bewust voor. De bewoners bepalen samen met de corporatie wie er komt wonen. Inge: 'Het blijft balanceren en maatwerk, omdat we bijna 12 jaar verder zijn willen we de vitaliteit in het project volhouden, dus vooral jongere ouderen een kans geven'.

Op mijn vraag of het gebouw helemaal voldoet zegt Peter: 'Ik denk dat we nu meer zouden letten op levensloopbestendigheid. Er zitten gewoon een paar te hoge drempels in en in de loop van de tijd hebben we ook wat zaken moeten aanpassen. Dat zouden we nu in een keer beter doen'. Inge tot slot: 'Ik ben er gewoon trots op wat we daar samen hebben neergezet. De Pioniershof wordt liefdevol bewoond'.

De Pioniershof wordt liefdevol bewoond.

... en bewoners die het aandurfd

Anderhalve week later zit ik aan de koffie in de Pioniershof. Drie bestuursleden ontvangen me in de gezamenlijke ruimte. Riet Brugman, Ans Bosgoed en Tonny Gerritsen wonen er vanaf het begin.

Ans: 'Ik woonde in een klein plaatsje zonder voorzieningen. Ik was in het begin wel bang dat hier niet genoeg privacy zou zijn, maar dat is zo meegevallen. Het is mijn beste beslissing ooit'. Riet beaamt het. Zij woonde in een groot huis. 'Ik was 65 en wilde graag meer in het oosten van het land wonen. Ik zat bij het VAC (Vrouwen Advies Commissie) en we bezochten als groep een voorlichtingsbijeenkomst van de Stichting Welzijn Ouderen. Ik was meteen verkocht'.

Bij Tonny was er aanvankelijk enige aarzeling. Ze was 62 en haar omgeving vond haar veel te vitaal voor een bejaardenwoning. 'Ik dacht, ik geef me op, het is huur, dan ik kan er altijd weer af. Dat gezamenlijke trok me zo aan en dat is ook uitgekomen. Hier hoef je nooit eenzaam te zijn, er is altijd wel iemand waar je een praatje mee kunt maken'. Aan de muur hangt een mooie fotocollage met alle bewoners tot nu toe. Helaas zijn er ook al mensen gestorven, zo gaat dat. Ik herken er verschillende van het eerste uur; ze blijven via deze foto's gezien. In deze groepsruimte is er een keer per maand een happy hour en elke veertien dagen is er koffiedrinken en drie of vier keer per jaar een gezamenlijke maaltijd of barbecue.

Alle drie zijn tevreden over de samenwerking met de woningcorporatie. Riet is bestuurslid van de huurdersorganisatie waar alle 3.300 huurders van IJsseldal Wonen lid van zijn. De bewoners van de Pioniershof betalen nauwelijks servicekosten. Een van de bewoners onderhoudt de tuin met twee keer per jaar hulp van een hovenier en ook het schoonmaken van de gezamenlijke ruimten wordt door henzelf gedaan. Daar betaalt iedereen een klein bedrag per jaar voor, naast de maandelijkse contributie. Van de contributie worden koffie, thee, schoonmaakmiddelen etc. betaald en reparaties en vervanging van meubilair.

Procedure voor de wachtlijst

Met mensen die op de wachtlijst willen, wordt een kennismakingsgesprek gevoerd. Als dat van beide kanten klikt, komen ze op die lijst. Tegenwoordig hanteren ze een leeftijdsgrens van 75, liefst 70 jaar. Er is altijd veel belangstelling. De wachtlijst van de Pioniershof is leidend. Samen met IJsseldal Wonen wordt uiteindelijk besloten wie een vrijgekomen woning mag betrekken. Om dit goed te regelen, is met IJsseldal Wonen een procedure opgesteld.

Als we naar buiten lopen voor een foto zegt Riet: 'Ieder mag hier zijn zoals hij/zij is. We hebben respect voor ieders eigenheid en daarom gaat het zo goed. Er zijn nauwelijks conflicten en als er wel eens wat is, komen we daar altijd uit of we laten het met rust'.

'Geen moment spijt'

De binnentuin ligt er prachtig bij. Helaas is de tuinman niet thuis, dus hij ontbreekt op de foto. Wel schuiven een paar andere bewoonsters aan. Roswitha woont er nog niet zo lang. Ze is pas 64, en zegt enthousiast op mijn vraag of het bevalt: 'Nou en of, geen moment spijt'. De corona heeft ook hier alles stilgelegd. Alleen een barbecue in de zomer en in november een buitengymles. Op Koningsdag hebben ze voor het eerst in een jaar weer een feestje in de binnentuin gehad, compleet met oranje tompoezen waar Tonny een half uur voor in de rij stond. Muziekvereniging Excelsior kwam spelen. Het was een heerlijke dag.

Ik zie dat de drie bankjes zijn geschonken door de familie Onijs, bewoners die hun 50 jarig huwelijk vierden met deze blijvende herinnering. Het tekent de sfeer, inderdaad, hier wordt liefdevol gewoond.

Enkele bewoonsters in de tuin: v.l.n.r. Roswita, Meriam, Riet, Tonny en Ans.